

Teza: obowiązek szkoleniowy wypełniany za granicą

Sam fakt powołania się przez obwinionego na dokonane przez niego zgłoszenia w zakresie szkoleń prowadzonych w Luksemburgu i nie uznanie powyższego przez sąd nie stanowi o błędnym ustaleniu stanu faktycznego. Tylko dokumenty potwierdzające uczestnictwo w szkoleniu stanowią podstawę do przyznania punktów za odbyte szkolenie.

WO-128/19

ORZECZENIE

z dnia 9 stycznia 2020 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Joanna Maruszewska SWSD

Wojciech Płóciennik / sprawozdawca/

Protokolant: Magdalena Senderska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.rp. Michała Jasiaka po

rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2020 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego A. P.

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu zasad etyki radcy prawnego, określonych w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z §7 i §11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, stanowiącego załącznik do uchwały nr 103/ IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015 r w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (tj. uchwała nr 124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 października 2017 r w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku) na skutek odwołania obwinionego z dnia 24 maja 2019 r., od orzeczenia OSD OIRP w W. sygn.akt D 276/2018

orzeka:

1. utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie,
2. kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.200,00 zł

Uzasadnienie

Orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 1 kwietnia 2019 r. - sygn. akt D 276/18. obwiniony radca prawny A. P., został uznany winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu zasad etyki radcy prawnego, określonych w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z §7 i §11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, stanowiącego załącznik do

uchwały nr 103/K/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015 r w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (tj. uchwała nr 124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 października 2017 r w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku). Na podstawie ww. orzeczenia Sąd wymierzył obwinionemu karę pieniężną w wysokości 2500 zł, oraz zasądził zwrot kosztów postępowania w kwocie 1500 zł. W uzasadnieniu OSD wskazano, że wina obwinionego nie budzi wątpliwości. Obwiniony po mimo obowiązku wskazanego w par. 7 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, nie uzyskał wymaganej liczby 40 pkt szkoleniowych w okresie od 1 stycznia 2015r. do 31 grudnia 2017r. Jednocześnie Sąd wskazał że podziela stanowisko Komisji ds. Doskonalenia Zawodowego o nie uwzględnieniu potwierdzenia rejestracji szkoleń obwinionego radcy prawnego A. P. w zakresie jego udziału w szkoleniach zagranicznych na terenie L., na które powoływał się obwiniony w niniejszym postępowaniu i które to jego zdaniem stanowiły o wypełnieniu obowiązku szkoleniowego.

Z powyższym orzeczeniem nie zgodził obwiniony radca prawny A. P., który w dniu 24 maja 2019 roku złożył odwołanie od ww. Orzeczenia.

W odwołaniu na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia oraz na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. - zarzucił rażąca niewspółmierność kary. Obwiniony wskazał że nie zgadza się z wydanym orzeczeniem, gdyż jego zdaniem Sąd winien uwzględnić szkolenia, które odbył w L. i które winny stanowić podstawę naliczenia punktów. Jednocześnie obwiniony wskazał, że orzeczenie zapadło przedwcześnie gdyż przed jego wydaniem składał do Komisji ds. Doskonalenia Zawodowego wnioski o ponowne przeliczenie punktów szkoleniowych, które to nie zostało przez Sąd uwzględnione. Obwiniony wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Odwołanie obwinionego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W zakresie zarzutu nr 1. - wskazać należy, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w sprawie, sam fakt powołania się przez obwinionego na zgłoszenia w zakresie szkoleń prowadzonych w Luksemburgu i nie uznania powyższego nie stanowi o błędnym ustaleniu stanu faktycznego. Powodem nie uwzględnienia przedłożonych przez obwinionego dokumentów jest nie potwierdzenie przez podmioty prowadzące szkolenie udziału obwinionego w szkoleniach - podczas gdy zgodnie z paragrafem 8 Uchwały nr 103/ IX/ 2015 z dnia 11 grudnia 2015 r. Krajowej Rady Radców Prawnych w sprawie Regulaminu zasad wypełnienia obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (tj. tekst jednolity - Uchwała Nr124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 października 2017), tylko dokumenty potwierdzające uczestnictwo w szkoleniu stanowią podstawę do przyznania punktów za odbyte szkolenie. Jednocześnie zarzut obwinionego w zakresie nie uwzględnienia jego ponownego pisma do Komisji ds. Doskonalenia Zawodowego, pozostaje w sprzeczności z procedurą w zakresie potwierdzania punktów ustaloną ww. Uchwałą. Zgodnie bowiem z paragrafem 5 Uchwały, Prezydium okręgowej rady radców prawnych jest uprawnione do potwierdzenia uzyskanych punktów zgodnie z zapisami Uchwały, które to znajduje swoje potwierdzenie w wykazie sporządzonym zgodnie z paragrafem 17 Uchwały. Uchwała nie przewiduje w tym zakresie postępowania sprawdzającego czy też odwoławczego.

W zakresie zarzutu nr 2 - wskazać należy, że wymierzona obwinionemu kara pieniężna jest w dolnej granicy i pozostaje adekwatna do stopnia zawinienia, jednocześnie powinna zapobiec naruszeniu zasad etyki radcy prawnego w przyszłości.

Mając powyższe na uwadze Sąd Odwoławczy uznał ww. orzeczenie jako słuszne i odpowiadający prawu, jednocześnie nie podzielił zarzutów i argumentacji wskazanej przez obwinionego radcę prawnego A. P. w złożonym odwołaniu.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

orzeczone zgodnie z art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz §3 ust. 2 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.